

[Hans Hansen.]

Forøgelse af den faste Ejendomsbeskatning for dem, der er nævnt, er derfor reelt kun, at det bliver klarlagt, hvor meget de hidtil gennem Skatten er blevet narret for. Dog er jeg klar over, at der kan opstaa store Vanskeligheder for Kommunerne, selv om de ønsker i størst mulig Udstrækning at benytte Adgangen til at videreføre Grundskylden.

Disse Vanskeligheder vil blive større, jo mere Kommunerne vil anvende Grundskyldspromillen, fordi Gælden paa Ejendommen vil staa som en Hindring for, at Brugeren af Ejendommen kan bære Grundskylden uden at ruineres. Jeg mener derfor, at der er en Mangel ved Loven, en Mangel, som efter min Mening kan afhjælpes ved, at der indsættes en Bestemmelse i Lovforslagets § 6. § 6, 1ste Stykke, lyder, som den nu er affattet, saaledes:

„De Promiller, hvormed den sognekommunale Grundskyld og Ejendoms-skyld skal opkræves, fastsættes for hvert Skatteaar af Sogneraadet i Forbindelse med Vedtagelsen af det aarlige Overslag.“
Hvis Sogneraadene ønsker i væsentlig Grad at forandre Ligningsforholdet i Henhold til § 18 i Landkommunalloven af 1867, tror jeg, det bliver nødvendigt, at der indføres en Bestemmelse i § 6, som giver Sogneraadene Bemyndigelse til at tage Hensyn til Pantegældens Højde i Forhold til Vurderingen til Skyld. Indsættes en saadan Bemyndigelse i Loven, og begrænses denne Ret for Kommunerne til en fast Aarrække, f. Eks. 25 Aar, hvorefter Grundskyldens Højde skal være ens for alle Ejendomme, vil der være Mulighed for at komme langt i Retning af kommunal Grundskyld. Og jeg tror, at uden en saadan Ændring vil det ikke være muligt at benytte Loven i ret stor Udstrækning. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om han kunde tænke sig at modtage et Ændringsforslag i den af mig her anførte Retning.

Hvad Bestemmelserne i § 7 om Amtsrepartitionsfondens Behov angaar, synes jeg, det er en mørk Plet paa Lovforslaget, at den højtærede Indenrigsminister vil indføre en ny Form for Beskatning af Indkomsten, nemlig amtskommunal Indkomstskat, og jeg vil henstille til det Udvalg, der bliver nedsat om Sagen, at ændre denne Paragraf, saaledes at der i hvert Fald ikke indføres denne nye Form for Indkomstbeskatning. Ved Udregninger, der er foretaget til Belysning af dette Forhold, viser det sig, at lidt over Halvdelen af de 21 Amtskom-

muner, som omfattes af Loven, nemlig 11, kan gaa over til den nye Form for Beskatning, fordi de i Lovforslagets § 7 nævnte 8,5 pro mille ikke forslaar til Fondens Behov. Beregningerne er foretaget for 1929—30. Vi kan derfor ikke gaa med til, at denne nye Beskatningsform indføres, og henstiller, at Bestemmelsen ændres i den Retning, jeg her har anført.

Overfor den Frygt, der er blevet udtalt for, at de smaa Brugere af Jord skulde blive forurettet ved højere Afgifter, naar den faste Beskatning i Kommunerne lægges paa Jordværdien, vil jeg sige, at der havde været mere Grund til at fremføre denne Frygt for, at de uskyldige skulde blive ramt, i 1903, da man omlagde Hartkornsskatterne til Ejendomsskyld. Det, der skete den Gang, var, at en Æret blev gennemtrumfet paa Trods af, at dette Forhold blev paavist, men de, der gennemførte Ejendomsskylden den Gang, var ikke ømfindelige i saa Henseende. Det var jo særlig den ærede Ordfører for Venstre, der var bange for de Forskydninger, der vilde opstaa ved Omlægningen. Der er den Forskel paa den Omlægning, der er Tale om i det foreliggende Lovforslag, og den, der fandt Sted i 1903, at den, der nu skal foregaa, er af en saadan Art, at man ikke kan pege paa, at de, der kræver den indført, faar nogen som helst Fordel, hvorimod det, der skete i 1903, at man gik over fra Hartkornbeskatning til Ejendomsskyld, først og fremmest skyldtes Krævet om at faa andre med ind under Beskatningen, andre, der hidtil havde været fritaget for denne Beskatning. Tilbageføringen, der nu er nødvendig, kan naturligvis ikke foregaa uden Vanskeligheder, men her maa vi tro, at Kommunalbestyrelserne i den frie Stilling, som Lovforslaget hjemler dem, til enhver Tid vil vide at vurdere og tage Hensyn til disse Vanskeligheder. Her gælder det om, at Kommunerne faar en udstrakt Bemyndigelse til at foretage Lempelser baade over Prioriteter og andre Hindringer.

Med disse Ord skal jeg tilsige vor Støtte til at føre Grundskyldslovgivningen videre ud fra de Betragtninger, jeg før har gjort gældende i saa Henseende, og ud fra de Betragtninger, som nu paa ny blev gjort gældende af Ordføreren for det radikale Venstre, det ærede Medlem Hr. Jens Jensen.

Duborg: Det foreliggende Lovforslag er jo meget ejendommeligt derved, at det giver Kommunerne en Bemyndigelse til at gennemføre Grundskylden, men det giver dem ingen Pligt dertil. Naar Overgangen